

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hexameron Mysteriologicvm in quo ex Gen. c. 1.
Cosmopoeja Hominis Lapsi Mystica id est Omnia omnium
à Creatione Mundi statuum propriè dicta Sacramenta
salutis perditae restaurativa nec non Hierarchia ...**

**Stummel, Friedrich
Sneps, Martin**

Herbipoli, 1663

Reseratio Vigesima Sexta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9468

rum sed ad alios fines concessæ eo anno non revocantur.

RESERATIO VIGESIMA SEXTA.

Tandem in fine & cessatione indulgentiarum fit vesperè & manè dies quartus.

Eàdem voluntate, quâ indulgentiæ manè oriuntur, ad vesperam revocationis occidunt & destruuntur, a deo ut nulla prorsus ultra intentione cõcedentis extendiqueat, proinde sive tacite, sive expresse pro certo tempore concessæ, simul cum eo tempore exspierent, quod credimus esse tam firmæ veritatis, ut Summus Pontifex validè & sine causa, & per solum dissensum seu actum interiorem revocare valeat,

leat, attamen de facto, cum
 ex communi Doctorum inter-
 pretatione constet de mente
 Pontificis, indulgentiæ tantum
 cessant quando revocatio Ro-
 mæ facta, sufficienter promul-
 gata in notitiam eorum, et si
 non ad omnes omnino in par-
 ticulari, veniat, quibus con-
 cessæ erant. Pereunt & aliis
 modis indulgentiæ per incon-
 possibilitatem cum aliis, ut si
 Episcopus in die Dedicationis
 Ecclesiæ concessit unum an-
 num indulgentiæ, ea cessat per
 plenariam Jubilæi, supra quã
 nõ est possibilis major, si tamẽ
 plenariã obtentã forte venia-
 liter peccaret, posset rursus
 eãdem die alteram lucrari, per
 destructionem subjecti vel
 perditionem rei, cui erat con-
 cessã

cessa omnino perit, cui si alia
 substitui potest, retinebit in-
 dulgentiam priore etiam re-
 pertâ, nisi substituta in absen-
 tia alterius per modum vica-
 riæ solum valere sciatur. Ces-
 sante causa, ob quam indul-
 gentia data est, modò suffici-
 ens & proportionata erat, ut
 hæc daretur ad tempus, aut in
 in perpetuum, non cessat in-
 dulgentia; econtrâ si causa e-
 rat improportionata ad tam
 longum tempus, etiamsi de-
 inceps semper duret, indul-
 gentia non durabit nisi ad il-
 lud tempus, pro quo causa
 fuit sufficiens. Per nudam re-
 nunciationem potest quis non
 lucrari indulgentias, aut lu-
 crandi potentiam, quæ pro-
 venit à liberali Hierarchæ ali-
 cujus

cujus
 nem
 Por
 om
 An
 bus
 nia
 rev
 qua
 in
 del
 tes
 ple
 stia
 pro
 me
 co
 ne
 ge
 fit
 m
 Q

cujus voluntate, resignare nemo potest, Paulus V. 1606. Pontificatus sui anno primo omnes indulgentias per suos Antecessores concessas quibuslibet Regularibus ac Monialibus cujuslibet Ordinis, revocavit atque annullavit, quarum loco indulgentias in eadem Bulla contentas designavit; & sunt sequentes: *Primo*, Indulgentia plenaria cuique fidei Christiano suscipienti habitum approbatæ Religionis cum animo profitenti, si suscipiat confessus & sacrâ communione refectus. *Secundo*, Indulgentia plenaria Novitio profitenti, si confessus & communione refectus. *Tertio*, Quivis religiosus degens intra

clausuram in festo Principali
 sui Ordinis, confessus & com-
 munionem refectus, vel Missam
 celebrans, rogans devotè pro
 concordia Principum Chri-
 stianorum, extirpatione hæ-
 reseon, exaltatione Ecclesie
 & salute Summi Pontificis, lu-
 cratur indulgentiam plenari-
 am. *Quarto*, Quivis Religio-
 sus in articulo mortis verè pœ-
 nitens & communicatus, vel,
 si hoc fieri nequeat, contritus
 pronuncians & invocans ore,
 quod si non possit, mente no-
 men JESU, lucratur indul-
 gentiam plenariam. *Quinto*,
 Indulgentia plenaria cuius
 Sacerdoti confessio & dicenti
 primam Missam, & eadem da-
 tur cuius Religioso illam au-
 dienti, si sit confessus & Eu-
 cha-

cha
 Sex
 cui
 die
 ter
 dit
 be
 no
 sti
 cit
 ge
 us
 rit
 rit
 Qu
 cla
 am
 sup
 tia
 tia
 cle
 Ro

charistiã sanctissimã refectus.
Sextò, plenaria indulgentia
 cuivis Religioso, qui per decē
 dies segregatus à negotiis in-
 tenderit recollectioni & me-
 ditationi mysteriorum fidei,
 beneficiorum Dei, quatuor
 novissimorū, passionis Chri-
 sti & similia Spiritualia exer-
 citia, ac tandem confessionem
 generalem totius vitæ, vel uni-
 us anni vel ordinariam fece-
 rit, Sanctissimamque accepe-
 rit Eucharistiam. *Septimò*,
 Quivis Religiosus vivens in
 clausura, visitans suam propri-
 am Ecclesiam, orans in illa pro
 supradictis, in tertia indulgen-
 tia, lucratur omnes indulgen-
 tias concessas visitantibus Ec-
 clesias intra & extra muros
 Romæ in die stationum, ac si
 E s ipse

ipſe illas viſitaret, & hæc eſt
 major & facilior inter ibi con-
 tentas. *Octavo*, Quivis Reli-
 gioſus vivens in clauſura di-
 cens quinquies *Pater & Ave* co-
 ram Altari ſuæ Eccleſiæ ſingu-
 lis diebus, lucratur quinque
 annos indulgentiæ & quinque
 quarantenas ſeu carenas. *No-
 nõ*, Eandem indulgentiam lu-
 cratur, qui de licentiâ Supe-
 riorum iter facit, vel eſt extra
 clauſuram, ſi proximè dictum
 faciant coram altari alicujus
 Eccleſiæ. *Decimò*, Religioſi,
 qui per ſpacium menſis unius
 ſingulis diebus mediam ho-
 ram orationis mentalis ha-
 buerint, & confeſſi recepe-
 rint Euchariftiam in ultima
 dominica ejuſdem menſis, lu-
 crantur ſexaginta ſex annos,
 &

& t
 dec
 ſav
 ctio
 mu
 tia
 ann
 rid
 Re
 Ley
 infi
 pra
 cer
 hæ
 Si
 cor
 luc
 ria
 dit
 ad
 tio
 tat

& totidem quarantenas. *Undecimo*, Qui in Capitulis accusaverint suas culpas, imperfectiones &c. Contriti & communicati & habuerint exercitia virtutum, lucrantur tres annos indulgentiarum & totidem carenas. *Duodecimo*, Religiosus missus à Papa vel Legitimo Superiore ad terras infidelium vel hæreticorum prædicandi gratiâ, vel ad docendum ibi Catholicos, vel hæreticos convertendos &c. Si ad prædictum finem fuerit confessus & communicaverit, lucratur indulgentiam plenariam, sicut & quando ingreditur prædictam Provinciam, ad quam mittitur. *Decimo tertio*, Quando Superior in Visitatione Generali pro meliori

E 6 suc-

successu visitationis voluerit
 instituere solitas 40. horas o-
 rationis, singuli Religiosi, qui
 durante spatiô orationis, di-
 versis etiam temporibus per
 intervalla duas horas oratio-
 nis habuerint, rogando devo-
 tē pro supradictis in tertia &
 septima indulgentia, item
 augmento regularis discipli-
 næ, confessi & sacrâ commu-
 nione refecti, lucrantur ple-
 nariam indulgentiam & re-
 missionem peccatorum. Post
 hanc generalem revocatio-
 nem & concessiones prædi-
 ctas idem Pontifex Maximus
 Paulus V. concessit nobis Mi-
 noritis indulgentiam plenari-
 am dicentibus coronam B. M.
 Virginis ad instantiam Orato-
 ris Hispaniæ in Curia Romana
 agen-

age
 den
 nen
 cor
 tia
 Re
 vas
 no
 tur
 Re
 ter
 tan
 Sar
 trib
 dæ
 Pro
 mo
 præ
 in
 Pa
 co
 Mi

agentis & Commissarii in eadem Curia. Porro in hac generali Pauli V. revocatione comprehenduntur indulgentiæ olim concessæ ipsi directè Religiosis, quibus idcirco novas concessit in eadem Bulla, non autem comprehenduntur concessæ intuitu quidem Religionis, tamen indifferenter Christi Fidelibus, & visitantibus Ecclesias in festis Sanctorum Ordinis, confratribus confraternitatum chorde, zone, scapularis &c. Prout Paulus V. ipsemet postmodum declaravit. An autem prædicta revocatio manserit in suo vigore, postquam idem Paulus V. Bul. *Injuncti nobis* confirmans privilegia Ordinis Minorum dicendo se *confr-*

mare

*mare gratias, concessionem,
indulta spiritualia, proinde
censendus sit renovasse anti-
quas indulgentias ab ipso an-
tea revocatas nolumus dispu-
tare, quod lubet tene, nihil
obtinebit qui minus benè Pon-
tificis mentem interpretatus
fuerit, manum sistit proble-
ma thesis, & factum est vespere
& mane dies quartus.*

RESERATIO VIGESIMA
SEXTA.

*Deus ter O. M. maxima Sacra-
menta pro salute humani ge-
neris in aquarum substantia
condidit, signanter autem
quinto sui operis die vivifica-
tionis indidit eis gratiam,
quâ mysticè designant vivi-
ficum poenitentia Sacramen-
tum.*

Dixit

Dixit autem Deus producant
 aqua reptile anima viventi-
 tis & volatile super terram sub
 firmamento Cæli &c. Brevis ser-
 mo sed vehemens communem
 minimis & maximis naturam
 infudit, aqua proinde blanda
 quædam est effecta mater ani-
 mantium, quæ cœlitus ani-
 mat, mysteriosè creat, mor-
 tuos divinitus vivificat, ita
 ut per solam aquarum sub-
 stantiam interpretari debeat-
 mus Sacramenta mortuorum
 Baptismum videlicet & Pœni-
 tentiæ Lavacrum, quod ante
 Divinum Christi Tribunal ad
 abluendas humanæ vitæ ma-
 culas Clementissimus Judex
 diu noctuque patere & fluere
 voluit, hoc est lavacrum,
 quod Symbolicè per aquam,
 mysti-

mysticè per vivificandi virtu-
 tem quinto die originis natu-
 ratæ Naturæ aquis impressam,
 præsignatum intelligimus, &
 processu ætatis Mundi per ma-
 re illud vitreum coram Divini
 Numinis Throno Joanni E-
 vangelistæ in Pathmo osten-
 sum, haud obscure apud Eccle-
 siasticos Interpretes Divinis-
 sima nostra referat Apocali-
 psis; per vitreum certè mare,
 quod, sicut & vitrum ipsum
 Auctore Pliniô & magistrâ ex-
 perientiâ ex vili & sordida ni-
 tri arenæque materia permix-
 ta cõalescit, sic ex sordidis
 scelerum fecibus congluti-
 nante & fovente divinæ cha-
 ritatis igne conficitur, mare
 hoc non simile, sed idem pla-
 nè ac illud, quod aneum an-
 tea

lib. 36.
 c. 2.

tea à Salomone constructum
 fuerat, non ut Sacerdotes bi-
 berent, sed ut abluerentur,
 neque ut solum semel ablu-
 rentur, sed ad frequentem &
 quotidianam planè sordium
 ablutionem. Hòc unò mare
 alterum alteri dissimile fuit,
 ut, quod veteribus æneū erat,
 fieret nobis vitreum, quia ab-
 lutionis Sacramenta, quæ il-
 lis ænea erant & obscura, nec
 nisi lynceis oculis perspici po-
 terant, pellucida nobis fiunt,
 & clarissimis Sacerdotis absol-
 ventis vocibus manifesta red-
 duntur & perspecta. Ecce ab
 aquis, quas Deus in unum lo-
 cum congregavit & *appellavit*
Maria, squalida & horrida
 pœnitentiæ facies velut splen-
 didissimo pelluciditatis pela-

go pulchritudinem, & candidam sui mutuat notitiam, quod velut alter & iterabilis Baptismus à peccatis post Baptismum primum abluendi
 Genes. *vinifcaturit æviternam. Dixit*
 1. v. 20. *ergo Deus producant aqua reptile anima viventis & volatile super terram, creavitq; Deus cete grandia & animam viventem atq; motabilem &c. Prægnantes aquæ squamatos pisces parturiunt innumeros: quo vergit illud Salvatoris parabolici Sermonis proloquium: Regnum Cælorum sagena est, que ex omni genere piscium congregatur, quâ impletâ secus littus sedentes Angeli eligunt optimos, malos autem mittunt in caminum ignis infernalis; ibi erit fletus*
 Matth. *um: Regnum Cælorum sagena est, que ex omni genere piscium congregatur, quâ impletâ secus littus sedentes Angeli eligunt optimos, malos autem mittunt in caminum ignis infernalis; ibi erit fletus*
 13. v. 47.
 48.

tus
 stis
 ita
 R

Ag

tus & stridor dentium intellexi-
stis hæc omnia? etiam: perge
itaque ad ea, quæ sequuntur.

RESERATIO VIGESIMA
SEPTIMA.

De
POENITENTIA
VIRTUTE.

*Aqua poenitentia quæ virtus est
seu contritionis, cujus natura
substantialiter hic explicatur,
sicut & attritionis, producitur
tam expedita Cœli volatilia,
ut ad Thronum Dei, quò alti-
us creatura volare nequit, de-
spectis cunctis terrenis & de-
structis peccatis sese inimpedi-
biliter ac evestigio attollant.*

Proo